sobota 16. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Ex 24,3–8
To je krev smlouvy, kterou s vámi sjednal Hospodin.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Mojžíš přišel a sdělil lidu všechna Hospodinova slova a ustanovení. Lid odpověděl jedním hlasem: „Splníme všechno, co mluvil Hospodin!“

Mojžíš pak všechna Hospodinova slova napsal; časně zrána pak vstal a postavil pod horou oltář a dvanáct pamětních kamenů podle dvanácti kmenů Izraele. Poslal jinochy z izraelských synů, aby obětovali celopaly a přinesli býčky jako pokojné oběti Hospodinu. Mojžíš vzal polovici krve, vlil ji do obětních misek a zbylou polovicí krve postříkal oltář.

Pak vzal knihu smlouvy a četl ji nahlas lidu. A oni řekli: „Poslušně splníme všechno, co mluvil Hospodin.“ Potom vzal Mojžíš krev, pokropil lid a řekl: „Hle, to je krev smlouvy, kterou s vámi sjednal Hospodin podle všech těchto slov.“

Žl 50,1–2.5–6.14–15

Odp.: Přinášej Bohu oběť chvály.

Svrchovaný Bůh, Hospodin, promluvil a volal zem
od východu slunce až na západ.
Bůh zazářil ze Siónu plného nádhery:
přichází náš Bůh a nemlčí.

„Shromážděte mi mé svaté,
kteří obětí sjednali mou smlouvu!“
Nebesa zvěstují jeho spravedlnost,
že sám Bůh je soudcem.

„Přinášej Bohu oběť chvály
a plň Nejvyššímu své sliby!
Pak mě vzývej ve dni soužení,
vysvobodím tě, a budeš mě chválit.“

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Jer 7,1–11
Což pokládáte dům, který má moje jméno, za lupičské doupě?

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Řeč, kterou promluvil Hospodin k Jeremiášovi: „Postav se do brány Hospodinova domu a volej tam tato slova: ‚Slyšte Hospodinovo slovo, všichni Judovci, vy, kteří vcházíte těmito branami, abyste se klaněli Hospodinu!‘

Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Napravte své chování a skutky, a dám vám přebývat na tomto místě. Nespoléhejte se na klamná slova: ‚Je to chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův!‘

Neboť když své jednání a skutky napravíte, když budete uplatňovat ve vzájemných sporech spravedlnost, když nebudete utiskovat přistěhovalce, sirotky a vdovy, když nebudete na tomto místě vylévat nevinnou krev, když nebudete na svou vlastní škodu chodit za cizími bohy, budu s vámi přebývat na tomto místě, v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, od věků až na věky.

Vy však skládáte svou naději v klamné řeči, z kterých nemáte užitek. Kradete, zabíjíte, cizoložíte, křivě přísaháte, obětujete Bálům, chodíte za cizími bohy, které neznáte, a pak přicházíte, předstupujete přede mě v tomto domě, který má moje jméno, a říkáte: ‚Jsme v bezpečí‘, abyste dále dělali všecky tyto ohavnosti.

Což pokládáte tento dům, který má moje jméno, za lupičské doupě? Pak i já budu na něj tak pohlížet“ – praví Hospodin.

Žl 84,3.4.5–6a+8a.11

Odp.: Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupů!

Touží, ba prahne má duše po Hospodinových síních,
mé srdce i mé tělo s jásotem tíhnou k živému Bohu.

I vrabec si nalézá příbytek
a vlaštovka své hnízdo, kde ukládá svá mláďata:
Tvé oltáře, Hospodine zástupů,
můj králi a můj Bože!

Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě,
stále tě mohou chválit.
Blaze člověku, jenž u tebe nalézá pomoc,
půjde se silou stále větší.

Věru, lepší je den v tvých nádvořích
než jinde tisíc:
raději budu stát na prahu domu svého Boha
než přebývat ve stanech bezbožníka.

Zpěv před evangeliem: Jak 1,21bc

Aleluja. Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno, a může zachránit vaši duši. Aleluja.

kulturaslova.cz

Evangelium: Mt 13,24–30
Nechte obojí spolu růst až do žní.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš předložil zástupům jiné podobenství:

„Nebeské království je podobné člověku, který nasel na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel.

Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: ‚Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?‘ On jim odpověděl: ‚To udělal nepřítel.‘ A služebníci mu řekli: ‚Máme jít a plevel sesbírat?‘

On však řekl: ‚Ne. Jinak byste při sbírání plevele mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žní – a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.‘“

kulturaslova.cz